

skulle gaa til synderlig store Forhøjelser. Jeg skal derfor anbefale den Henstilling, der er gjort af det ærede Medlem fra Odder (Nielsen-Grøn), at vi overveje Sagen grundigt i et Udvalg og navnlig komme bort fra Tantiemen.

Finansministeren (Brun): Jeg til- lader mig at takke for de faldne Udtalel- ser, som synes at tyde paa, at der gives mig Ret i, at der er nogen Grund til nu at komme med en Lønningslov for Stats- anstaltens Funktionærer. Det skulde gøre mig ondt, om Resultatet af dette Løn- ningslovforslag skulde blive, at Tantiemen faldt bort, især hvis der ikke i tilstrække- lig høj Grad raades Bod derpaa ved For- højelse af den faste Del af Lønningerne. Tantiemen for Statsanstalten er jo noget ganske egenartet baade med Hensyn til dens Størrelse og den Maade, hvorpaa den beregnes, men den skyldes Anstaltens hi- storiske Udvikling og har jo altid været knyttet til Statsanstalten.

Jeg tror ikke, det kan bebrejdes mig, at Lønningerne ere satte for højt op. Naar man gaar ud fra de nu bestaaende Løn- ninger, og man skal give Lønningsstillæg, tror jeg ikke, man kan være mere moderat i sine Fordringer, end dette Lovforslag er. Lønningerne ville gennemsnitlig stige 13 pCt., som er en langt ringere Procent end den, Statens Tjenestemænds Lønninger steg med. Jeg tror ikke, det gaar an at anstille Sammenligninger mellem Stats- anstaltens Embedsmænd og andre Stillin- ger, som f. Eks. Postmestre o. lign., som man har nogen Tendens til. Lønningerne maa noget afhænge af, hvor meget der fordres af disse Mennesker, og hvad man maa give dem, naar de skulle staa paa Højde med, hvad der kan forlanges af en Anstalt som Statsanstalten. Der er natu- rligvis mange Hverv, som lønnes langt rin- gere, endskønt de ere langt mere besværlige. Naar man særlig har nævnt Forret- ningsføreren — der har en Løn af 12,400 Kr. —, kan man jo nævne, at en Minister kun har 12,000 Kr., og en Ministerstilling kan være ganske anderledes ubehagelig end Forretningsføreren. Jeg tror ikke, man- paa den Maade kan sammenligne den ene Stilling med den anden.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Nielsen-Grøn) spurgte, om der kunde være Tale om at indføre en højere Bonus for Afholdsfolk. Det er jo et ganske interessant Spørgsmaal, og fra min Side skal der ikke være noget i Vejen for en velvillig Overvejelse og Undersø-

gelse af dette Forhold. Jeg ved dog ikke, om der i Øjeblikket foreligger statistiske Oplysninger om, at Afholdsfolk have større Levesandsynlighed end Ikke-Afholdsfolk.

Med Hensyn til Kystpolitiet i Helsingør ved jeg ikke, om den højtærede Justits- minister vil svare paa den fremsatte Fore- spørgsel. Jeg skal, for saa vidt det be- rører Finansministeriet, undersøge dette Andragendes Gang, men jeg skal i øvrigt ikke, da Formanden har nedlagt Protest mod, at Sagen behandles nu, komme nær- mere ind paa den.

Valdemar Olsen: Det ærede Mem- lem fra Odder (Nielsen-Grøn) kom ind paa det Spørgsmaal, om Statsanstalten fulgte med i den moderne Udvikling paa Livsfor- sikringsomraadet, og bebrejdede især Stats- anstalten, at den ikke tog Hensyn til Af- holdsfolk. Det ærede Medlem ønskede, at Afholdsfolk fik større Bonus end de øvrige forsikrede, fordi disse Folk efter det ærede Medlems Mening have større Levedygtig- hed end andre. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem i disse Betragtninger. Det ærede Medlem paastod endogsaa, at det var bevist, at Afholdsfolk leve længere end andre. Jeg vil gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, at der er intet som helst bevist i saa Henseende. De forsikrings- tekniske Fagmænd ere langt fra enige om, at et saadant Bevis er ført endnu. Jeg synes ogsaa, det er ganske klart, at det vilde være vanskeligt at føre et saadant Bevis, først og fremmest fordi Afholdsbe- vægelsen er saa ung endnu, saa man ikke kan have en Statistik, som paa betryg- gende Maade kan godtgøre et saadant For- hold. Jeg er ganske paa det rene med, at hvis man havde en Livsforsikring for Afholdsfolk og en anden Livsforsikring alene for Drankere, saa vilde en Livsfor- sikring for Afholdsfolk være betydelig for- delagtigere end en for Drankere — derom er der ingen Tvivl. Men der er dog og- saa en meget stor Del af Befolkningen, der staar imellem disse to Klasser. En- hver af os kender dog mange, som ikke ere Afholdsfolk, men som dog kun konsumere ganske ringe Mængder af Spiritus, Folk, der f. Eks. aldrig nyde Spiritus undtagen ved festlige Lejligheder, hvor de kunne drikke et Glas Rødvin — og at en i saa høj Grad maadeholden Nydelse af Spiritus skulde bevirke en tidlig Død, antager jeg ikke, det ærede Medlem kan faa nogen til at tro. Jeg har al mulig Respekt for Af- holdsbevægelsen, men jeg tror, at Afholds- folkene skade sig selv ved i Tide og Utide